

ningen af Ændringsforslaget Nr. 3, at Enhver for sin Person beholder den Pensionsberettigelse, som han hidtil har haft, angaaer naturligvis kun dem, som ifølge de for Embedsmændene gjeldende Regler have haft en saadan Berettigelse, for Andre hverken borttager den eller giver denne Deel af Forslaget en saadan. — Følgen vil altsaa simpelt hen være den, at Underofficerer og Soldbetjente, som den sidste ærede Taler ønskede Oplysninger om, forblive accurat i samme Stilling som tilforn. Den Conto i Budgettet, hvoraf Pensioner til Soldbetjente afholdes, er ikke den almindelige, som er opført for Pensioner, men den, som er opført til Understøttelse ved Finansministeriet, hvorunder der er opført 21,000 Rbd., hvoraf en væsentlig Deel netop bliver anvendt til at pensionere veltsjente Soldbetjente og Underofficerer.

Schack: Den ærede Finansminister har udtalt sig om Reserveofficererne paa en Maade, som forekommer mig meget glædelig. Jeg skal hertil kun føie, at under denne Lov kan der vistnok kun være Tale om Reserveofficererne, forsaavidt de blive Invalider, men derimod ikke om deres almindelige Pensionering. Forsaavidt de derimod blive Invalider, troer jeg ogsaa, at de maae komme ind under de senere Ændringsforslag, som under § 3 ere stillede; i hvert Fald vil dette være Tilfældet, dersom

den Redaction af § 1, som af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (David) er foreslaet, bliver antaget; men tvivlsomt turde det være, hvis Udvalgets Forslag til § 1 bliver antaget, medmindre ogsaa Udvalgets No. 4 antages; thi da ville de invalide Reserveofficerer tvivlsomt blive pensionsberettigede, saafremt det af Rigsdagsmanden for Præsto Amts 1ste District (Hoffmeyer) under § 3 stillede Forslag finder Bifald. Jeg kan iøvrigt, med Hensyn til den ærede Finansministers Udtalelse om Cancellisters og Copisters Ansættelse, ikke undlade at bemærke, at den ærede Minister maa have misforstaaet mine Uttringer derom ved den første Behandling. Jeg udtalte for det Første ikke nogen Mening om, hvorvidt den omhandlede Resolution var givet før eller efter Grundlovens Emanation, men jeg sagde, at, hvis den var givet efter Grundlovens Emanation, forekom det mig at være grundlovstridigt. Mine Uttringer gif heller ikke ud paa at afgjøre, hvorvidt denne Forandring i sig selv var hensigtsmæssig, hvilket egentligt var det Punkt, Finansministeren omtalte; jeg udtalte mig om, hvorvidt det kunde ansees berettiget, at Statsraadet uden kongelig Resolution bestemte, at et Antal Embedsmænd, som hidtil havde faaet Udnævnelse af Kongen, for Fremtiden blot skulde have Udnævnelse af Statsraadet.